

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Obdo/65/2022                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 1022200139                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 30.05.2023                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Soňa Pekarčíková          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2023:1022200139.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o návrhu navrhovateľov: C.. P. X., O. XX. R. XXXX, O. E. XXXXX/XXA, V. a C.. Z. P., O. X. L. XXXX, P. XXX/X, X. V. - U. V., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou LEGATE, s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 35 846 909, o zrušenie údajov pri obchodnej spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, Metodova 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 699 213, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 37Exre/65/2016, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 24. marca 2022 č. k. 1Cob/14/2022-488, takto

### rozhodol:

- I. Návrh navrhovateľov na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie navrhovateľov o d m i e t a.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 12. februára 2019 č. k. 37Exre/65/2016-190, rozhodol tak, že zápis v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd. Sa, vl. č. XXXX/V. pri obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. v likvidácii, Metodova 7, Bratislava, IČO: 35 699 213, vykonaný v konaní sp. zn. 33Exre/126/2011 dňa 11. apríla 2011 a v nasledovných konaniach, v nasledovnom znení:

Vymazáva sa:

V časti LIKVIDÁTOR:

L.. R. X.  
F. XX  
XXX XX V.  
Dátum narodenia: XX. I. XXX

Rodné číslo: XXXXXX/XXXX  
Vznik funkcie: 1. júna 2008  
Skončenie funkcie: 31. októbra 2008

U. Z. V.  
V. XX/R.XXX XX V.  
Dátum narodenia: X. R. XXXX  
Rodné číslo: XXXXXX/XXXX  
Vznik funkcie: 14. decembra 2015

U.. Z. V.  
V. XX/a  
XXX XX V.  
Dátum narodenia: X. R. XXXX  
Rodné číslo: XXXXXX/XXXX  
Vznik funkcie: 19. marca 2013

U.. P. Z.  
E. X  
XXX XX V.  
Vznik funkcie: 28. októbra 2011

#### SPÔSOB KONANIA LIKVIDÁTORA V MENE SPOLOČNOSTI:

Likvidátor robí v mene spoločnosti úkony smerujúce k likvidácii v zmysle ust. § 72 a nasl. Obchodného zákonníka.

v časti VSTUP DO LIKVIDÁCIE

Dátum vstupu do likvidácie: 28. októbra 2011

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. októbra 2011 č. k. 33Exre/126/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5. decembra 2011 bola nariadená dodatočná likvidácia obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP, a.s., v likvidácii v zmysle ust. § 75a Obchodného zákonníka.

v časti INÉ ĎALŠIE PRÁVNE SKUTOČNOSTI

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 10. júna 2015, č. k. 33CbR/33/2012-213, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/219/2015-251 nadobudlo právoplatnosť dňa 14. decembra 2015, odvolal z funkcie likvidátora predmetnej spoločnosti U.. P. Z. so sídlom kancelárie: E. X, XXX XX V. a vymenoval do funkcie likvidátora predmetnej spoločnosti U.. Z. V., so sídlom kancelárie: V. XX/A, XXX XX V., z čoho vyplýva, že funkcia likvidátora U.. P. Z. skončila dňa 14. decembra 2015. Uznesenie zo dňa 25. januára 2016, č. k. 33Exre/20/2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. februára 2016.

2. Uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 31. januára 2013, č. k. 1Cob/232/2012-95, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. marca 2013.

3. 1. Obchodné meno: BELAR-GROUP, a.s. v dodatočnej likvidácii. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. októbra 2011, č. k. 33Exre/126/2011, právoplatné 5. decembra 2011.

Zapisuje sa:

SKONČENIE LIKVIDÁCIE

Dátum skončenia likvidácie: 31. októbra 2008

#### ZRUŠENIE SPOLOČNOSTI A PRÁVNY DÔVOD ZRUŠENIA

Rozhodnutím príslušného orgánu spoločnosti (družstva) o zrušení obchodnej spoločnosti (družstva) podľa § 68 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka.

PRÁVNY DÔVOD VÝMAZU ZAPÍSAanej OSOBY Z OBCHODNÉHO REGISTRA

Zapísaná osoba vymazaná z obchodného registra: 24. júna 2010

Právny dôvod výmazu:  
dobrovoľný výmaz

#### INÉ ĎALŠIE PRÁVNE SKUTOČNOSTI

1. Zápisnica z mimoriadneho valného zhromaždenia konaného dňa 1. decembra 2008, na ktorom bola schválená účtovná závierka ku dňu skončenia likvidácie, konečná správa likvidátora o priebehu likvidácie spolu s návrhom na rozdelenie likvidačného zostatku. Konečná správa likvidátora o priebehu likvidácie zo dňa 24. novembra 2008.

Súhlas Daňového úradu Bratislava II zo dňa 21. novembra 2008 s výmazom spoločnosti BELAR-GROUP, a.s., v likvidácii z obchodného registra

Obchodná spoločnosť BELAR-GROUP, a.s., v likvidácii, Metodova 7, 821 08 Bratislava, IČO: 35 699 213 zapísaná v obchodnom registri v odd. Sa vl. Číslo XXXX/B sa v y m a z u j e z obchodného registra

Konajúci súd v spojení s doplňujúcim uznesením Okresného súdu Bratislava I z 20. marca 2019 č. k. 37Exre/65/2016-210, zrušil zápis v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd., Sa vl. č. XXXX/V. pri obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. v likvidácii, Metodova 7, Bratislava, IČO: 35 699 213 vykonaný v konaní 33Exre/126/2011 dňa 11. apríla 2011 a v nasledovných konaniach, v nasledovnom znení:

Vymazáva sa:

v časti LIKVIDÁTOR

U.. Z. V.

V. XX/E..XXX XX X.Vznik funkcie: 19. marca 2013

Skončenie funkcie: 19. marca 2013

U.. P. Z.

E. 6

XXX XX V.

Vznik funkcie: 28. októbra 2011

Skončenie funkcie: 19. marca 2013

v časti VSTUP DO LIKVIDÁCIE

Dátum vstupu do likvidácie: 28. októbra 2011

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. októbra 2011, č. k. 33Exre/126/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. decembra 2011 bola nariadená dodatočná likvidácia obchodnej spoločnosti BELAR-GROUP, a.s., v likvidácii v zmysle § 75a Obchodného zákonníka. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 10. júna 2015 č. k. 33CbR/33/2012-213, ktoré v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1Cob/219/2015-251 nadobudlo právoplatnosť dňa 14. decembra 2015 odvolal z funkcie likvidátora predmetnej spoločnosti U.. P. Z. so sídlom kancelárie: E. X, XXX XX V. a vymenoval do funkcie likvidátora predmetnej spoločnosti U.. Z. V., so sídlom kancelárie: V. XX/A, XXX XX V. z čoho vyplýva, že funkcia likvidátora U.. P. Z. skončila dňa 14. decembra 2015.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie z 12. februára 2019 č. k. 37Exre/65/2016-190, nadobudlo právoplatnosť 20. marca 2019 spolu s opravným uznesením právoplatným 23. apríla 2019 a doplňujúce uznesenie súdu prvej inštancie z 20. marca 2019, č. k. 37Exre/65/2016-210, nadobudlo právoplatnosť dňa 23. apríla 2019.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 11. júna 2020 sp. zn. 2ObdoG/1/2020, 2ObdoG/2/2020, právoplatným 14. augusta 2020, zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 12. februára 2019 č. k. 37Exre/65/2016-190, v spojení s doplňujúcim uznesením Okresného súdu Bratislava I z 20. marca 2019 č. k. 37Exre/65/2016-210, a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie

konanie.

4. Následne Okresný súd Bratislava I uznesením z 17. marca 2021, č. k. 37Exre/65/2016-390 rozhodol tak, že výrokom I. návrh navrhovateľov zamietol a výrokom II. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. V odôvodnení uznesenia okresný súd svoju pozornosť sústredil predovšetkým na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2020 sp. zn. 2ObdoG/1/2020, 2ObdoG/2/2020 (ďalej len ako „uznesenie Najvyššieho súdu SR“), ktorý v bode 34. odôvodnenia uviedol, že: „Cieľom konania o zrušenie zápisu údajov do obchodného registra je v zmysle vyššie uvedeného dosiahnuť návrat do pôvodného stavu, ktorý existoval pred vykonaním skutkovo a právne nesprávneho zápisu údajov do obchodného registra v konaní o zápise údajov. V konaní o zrušení zápisu údajov do obchodného registra je preto možné zrušiť len zápis údajov vykonaný v konaní o zápise údajov. Takýto zápis je úkonom registrového súdu, ktorý nie je súdnym rozhodnutím, a preto ani nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Predmetom konania o zrušení zápisu údajov do obchodného registra, v zmysle uvedeného a logického výkladu nemôže byť zápis údajov do obchodného registra, ktorý bol vykonaný na základe súdneho rozhodnutia“.

6. Okresný súd zoberal do úvahy aj bod 35. uznesenia Najvyššieho súdu SR, v ktorom je uvedené, že: „V prejednávacom prípade bola nariadená dodatočná likvidácia spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. a to uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. decembra 2011. Dovolaním GP napadnutými uzneseniami bol údaj o nariadení dodatočnej likvidácie dotknutej spoločnosti vymazaný v konaní o zrušení zápisu údajov podľa § 299 a nasl. C.m.p., z ktorého dôvodu je možné konštatovať, že napadnuté uznesenia boli vydané v rozpore so zákonom. Dovolací súd konštatuje, že výmazom údajov z obchodného registra, týkajúcich sa dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti BELAR-GROUP, a.s., vznikol protiprávny stav, kedy dodatočná likvidácia majetku spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. stále prebieha na základe právoplatného uznesenia okresného súdu uvedeného vyššie v tomto bode rozhodnutia, a ani do dňa podania dovolania GP nebola v súlade s § 75a Obchodného zákonníka skončená. V príslušnom obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, v oddiele Sa, vo vložke č. 1161/B, nie je však o dodatočnej likvidácii na základe dovolaní napadnutých uznesení zapísaný žiadny údaj, a to bez ohľadu na existenciu iného právoplatného rozhodnutia súdu toho istého stupňa o nariadení dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti BELAR-GROUP, a.s.“.

7. Pozornosti súdu prvej inštancie neuniklo, že Najvyšší súd SR v predmetnom uznesení v bode 36. vyjadril súhlas „s názorom generálneho prokurátora, že v prejednávacom prípade bol napadnutými uzneseniami okresného súdu porušený zákon, pretože konanie o zrušení zápisu podľa § 299 C.m.p. nie je opravným prostriedkom v rámci, ktorého sa môžu preskúmať právoplatné rozhodnutia všeobecného súdu a následne zrušovať zápisy a vymazávať údaje vyplývajúce z výroku právoplatného súdneho rozhodnutia“.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie, ako registrový súd uzavrel, že predmetom tohto konania je zrušenie zápisu, ktorý bol vykonaný na základe súdneho rozhodnutia v konaní o zosúladiení údajov, pričom zrušenie takéhoto zápisu nemôže byť predmetom konania o zrušení zápisu údajov. Súd prvej inštancie prihliadol aj k tomu, že pri zápise údajov, ktorých zrušenie sa navrhuje, boli splnené materiálne (teda skutkové a právne) predpoklady pre vykonanie zápisu, keďže zápis údajov vyplýva zo súdnych rozhodnutí. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh navrhovateľov zamietol s tým, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal podľa ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“).

9. Na odvolanie navrhovateľov Krajský súd v Bratislave uznesením z 24. marca 2022 č. k. 1Cob/14/2022-488, výrokom I. uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 17. marca 2021, č. k. 37Exre/65/2016-390 potvrdil, výrokom II. návrh navrhovateľov na prerušenie odvolacieho konania zamietol a výrokom III. žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia s tým, že sa súd prvej inštancie vecne a právne správne vysporiadal so všetkými skutočnosťami majúcimi podstatný význam pre rozhodnutie súdu v danej veci a svoje rozhodnutie dostatočne a náležitým spôsobom odôvodnil.

11. S odvolacími námietkami navrhovateľov sa odvolací súd nestotožnil. Navrhovatelia argumentovali tým, že návrh na zrušenie zápisu údajov podľa § 299 a nasl. CMP možno podať vo vzťahu k nesprávnym údajom zapísaným v obchodnom registri postupom podľa § 278 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ale aj vo vzťahu k zápisom ex offio, čo má slúžiť na odstránenie nesprávnych zápisov spravidla po stránke materiálnej s tým, že právny názor dovolacieho súdu vyslovený v danej veci vyjadruje v skutočnosti to, že na základe návrhu na zrušenie zápisu údajov, t.j. v konaní podľa § 278 písm. c) CMP nie je možné vymazať údaje zapísané do obchodného registra na základe súdneho rozhodnutia, teda z úradnej povinnosti (ex offio), pričom ale z ust. § 278 písm. c) CMP ani z § 299 až § 303 CMP, resp. § 293 - § 296 CMP nevyplýva, že v konaní o zrušenie zápisu podľa § 299 CMP by nemohli byť zrušené zápisy, ktoré registrový súd vykonal inak, ako podľa § 278 písm. a) CMP.

12. Odvolací súd v tejto súvislosti upozornil, že v konaní o zápise údajov podľa § 278 písm. a) CMP skúma registrový súd iba splnenie formálnych predpokladov pre vykonanie zápisu, v dôsledku čoho účelom konania o zrušenie zápisu údajov je predovšetkým oprava nesprávnych údajov, ktoré boli zapísané v dôsledku vecne nesprávneho návrhu na zápis údajov do obchodného registra. Ďalej odvolací súd uviedol, že aplikáciou postupu v zmysle § 299 a nasl. CMP možno zrušiť zápis vykonaný v konaní o zápise údajov podľa § 287 písm. a) CMP, nakoľko sa v takom prípade jedná o úkon registrového súdu, ktorý nezakladá prekážku rozhodnutej veci na rozdiel od prípadu, ak podkladom pre zápis údajov do obchodného registra je právoplatné súdne rozhodnutie vydané v inom konaní.

13. Tým, že sa navrhovatelia návrhom domáhali zrušenia zápisu údajov v obchodnom registri pri obchodnej spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, IČO: 35 699 213 zaregistrovaných v nadväznosti na právoplatné a vykonateľné uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011 pod sp. zn. 33Exre/126/2011, ktorým bola nariadená dodatočná likvidácia predmetnej obchodnej spoločnosti, odvolací súd mal bez akýchkoľvek pochyb za zrejmé, že v danom prípade boli navrhovateľmi namietané údaje zapísané do obchodného registra ako výsledok konania o zosúladenie údajov v obchodnom registri so skutočným právnym stavom (§ 278 písm. b) CMP).

14. Odvolací súd upozornil na záväznosť právneho názoru vysloveného dovolacím súdom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého konanie o zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP nie je opravným prostriedkom, v rámci ktorého sa môžu preskúmať právoplatné rozhodnutia všeobecného súdu a následne zrušovať zápisy a vymazávať údaje vyplývajúce z výroku právoplatného súdneho rozhodnutia. Tento názor dovolacieho súdu podľa odvolacieho súdu sám o sebe vyvracia opodstatnenosť odvolacej argumentácie navrhovateľov, a to tak vo vzťahu k samotnej podstate predmetu daného konania iniciovaného navrhovateľmi, ako aj vo vzťahu k námietkam navrhovateľov, ktoré sa týkajú nimi tvrdenej materiálnej nesprávosti súdneho rozhodnutia predstavujúceho v danom prípade podklad pre zápis údajov do obchodného registra.

15. Vo vzťahu k odvolacej argumentácii navrhovateľov, ktorou vytýkali súdu prvej inštancie, že sa nezaoberal otázkou (ne)splnenia podmienok pre vykonanie zápisu dodatočnej likvidácie spoločnosti BELAR - GROUP, a.s., v likvidácii, odvolací súd poukázal na bod 24. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, v ktorom bola podľa názoru odvolacieho súdu obsiahnutá odpoveď na túto otázku. Okresný súd jasne uviedol, že údaje, ktorých zrušenie zápisu sa navrhovatelia domáhajú, boli zapísané na základe súdneho rozhodnutia, pričom zrušenie takéhoto zápisu nemôže byť predmetom konania o zrušenie zápisu údajov, a to aj vzhľadom k tomu, že pri zápise predmetných údajov boli splnené materiálne (teda skutkové a právne) predpoklady pre vykonanie zápisu, keďže zápis údajov vyplýva zo súdnych rozhodnutí.

16. Odvolací súd považoval za nevyhnutné opätovne poukázať na jednoznačný záver prezentovaný v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že konanie o zrušenie zápisu podľa § 299 CMP nie je opravným prostriedkom proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu na základe výroku, ktorého bol zápis údajov do obchodného registra zrealizovaný. Pre úplnosť odvolací súd upozornil aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. júla 2021 č. k. I. ÚS 289/2021-16, ktorým ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť navrhovateľov proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako zjavne neopodstatnenú, pričom konštatoval, že „najvyšší súd dôvody, pre ktoré zrušil uznesenia okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, primerane, jasne, logicky a zároveň aj pomerne obsérne rozviedol, a to na stranách 13 až 16 (v bodoch 26. až 37.) napadnutého uznesenia" a zároveň ústavný súd prezentoval názor, že „najvyšší súd sa ústavnoprávne relevantným spôsobom vysporiadal s otázkou týkajúcou sa možnosti, resp. nemožnosti zmeniť údaje zapísané v obchodnom registri na základe súdneho rozhodnutia (v danom prípade uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011) prostredníctvom konania o zrušenie zápisu údajov do obchodného registra (uvedené najvyšší súd rozviedol najmä v bodoch 33., 34. a 36. napadnutého uznesenia). V danej veci najvyšší súd jasne zdôraznil, že účelom uvedeného konania je oprava nesprávnych údajov zaregistrovaných v dôsledku podania vecne nesprávneho návrhu na zápis údajov do obchodného registra (napríklad doloženie listín, ktoré nezodpovedajú skutočnému právnemu stavu). Takto je možné zmeniť len úkon registrového súdu, ktorý ale nie je súdnym rozhodnutím, a preto v zmysle uvedeného nie je takýmto postupom možné zrušiť zápis údajov vykonaný na základe súdneho rozhodnutia (akým je uznesenie okresného súdu z 28. októbra 2011). Konanie podľa § 299 CMP neslúži ako opravný prostriedok na preskúmávanie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov. Taktiež pokiaľ ide o námietku sťažovateľov týkajúcu sa trvania dodatočnej likvidácie spoločnosti..., k tejto otázke najvyšší súd taktiež dal jasnú a ústavne konformnú odpoveď, a to v bode 35. napadnutého uznesenia. Z nej vyplýva, že na základe nezákonne vydaných uznesení okresného súdu (napadnutých dovolaním generálneho prokurátora) tak ani nemohlo dôjsť k výmazu údajov z obchodného registra (zapísaných na základe uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011) týkajúcich sa dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti..., resp. že takýmto výmazom údajov vznikol vzhľadom na už uvedené protiprávny stav".

17. Nakoľko navrhovatelia v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnili ani nevyvrátili podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výrokovej časti napadnutého uznesenia, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

18. Navrhovatelia podali v rámci odvolania aj návrh na prerušenie odvolacieho konania do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti navrhovateľov podľa čl. 127 ústavy proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedenej pred Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2208/2020 a do právoplatného skončenia konania o odvolaní navrhovateľov voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011, sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B, vedeného pred Krajským súdom Bratislava pod sp. zn. 2Cob/201/2020. Odvolací súd zistil, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením z 13. júla 2021 pod č. k. I. ÚS 289/2021-16, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. augusta 2021, ústavnú sťažnosť odmietol. Z registra Krajského súdu v Bratislave odvolací súd zistil, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, odvolanie navrhovateľov proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011, sp. zn. 33Exre/126/2011, odmietol. Na základe uvedených skutočností odvolací súd v súlade s ust. § 164 CSP vyhodnotil návrh navrhovateľov na prerušenie odvolacieho konania ako v plnom rozsahu neopodstatnený a z toho dôvodu ho zamietol.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

20. Proti rozsudku odvolacieho súdu podali navrhovatelia (ďalej aj ako „dovolatelia") prostredníctvom svojho právneho zástupcu dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnili tým, že im súd nesprávnym

procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ust. § 420 písm. f) CSP) a jedná sa o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP).

21. Podstatu dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. f) CSP dovolatelia videli v tom, že Okresný súd Bratislava I vydal uznesenie 28. októbra 2011, v konaní vedenom pod sp. zn. 33Exre/126/2011, kde boli navrhovatelia ako zákonní účastníci konania opomenutí, pretože im uznesenie súdu prvej inštancie nikdy nebolo doručené, oznámené, ani ich v rozpore s ust. § 94 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) súd nepribral do konania. Napriek tomu, že s navrhovateľmi nebolo v danom konaní zo strany súdu konané, ani im nebolo doručované, predmetné uznesenie Okresného súdu Bratislava I (z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B) nadobudlo podľa názoru dovolateľov iba formálnu právoplatnosť 5. decembra 2011, ale nikdy nenadobudlo právoplatnosť materiálnu. Vzhľadom na uvedené sa navrhovatelia v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Obdo/35/2022 domáhajú zrušenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B a aby bola vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie a rozhodnutie.

22. Dovolatelia namietali názor vyjadrený v napadnutom uznesení odvolacieho súdu, podľa ktorého formálne právoplatné súdne rozhodnutie, aj keď materiálne nesprávne (pre opomenutie zákonných účastníkov) má mať údaie za následok materiálnu správnosť.

23. Odvolací súd sa podľa dovolateľov nevysporiadal so skutkovými podmienkami pre vykonanie zápisu ako súčasťou materiálnej podmienky správnosti zapísaných údajov, ktoré namietali dovolatelia vo svojom návrhu, pričom za tieto nedostatky zakladajúce materiálnu nesprávnosť zápisu dodatočnej likvidácie považovali najmä absenciu objavenia nového majetku spoločnosti, zmätočnosť, čo do výšky zistenej hodnoty majetku, absenciu evidencie uvedeného majetku v správe likvidátorky, skutočnosti a dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že majetok (pohľadávka) neexistuje, pričom ako účastníkom konania im bolo odopreté právo svoje námietky relevantne v konaní uvádzať a preukazovať. Za týchto okolností bolo postupom súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu (aj keď viazaných záväzným právnym názorom dovolacieho súdu) upreté právo dovolateľov, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

24. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolatelia navrhli postup podľa ust. § 48 ods. 1 CSP. Argumentácia dovolateľov bola postavená na tom, že konajúce súdy vec nesprávne právne posúdili, keď dospeli k záveru, že na základe právoplatného rozhodnutia nie je možné vykonať materiálne nesprávny zápis a podľa § 299 CMP tento zápis následne zrušiť. CMP podľa názoru dovolateľov v § 278 písm. c) CMP ani v § 299 CMP a nasl. explicitne neustanovuje, že v konaní o zrušenie zápisu údajov by mali byť predmetom súdneho prieskumu len údaje zapísané v obchodnom registri na základe návrhového konania podľa § 278 písm. a) CMP, ale návrh na zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP a nasl. možno podať vo vzťahu k nesprávnym údajom zapísaným v obchodnom registri postupom podľa § 278 písm. a) CMP, aj zápisom ex offa (napr. podľa § 8a až § 8c zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri).

25. Pozornosť dovolatelia upriamili na to, že v ust. § 299 CMP je uvedený nový typ konania vo veciach obchodného registra, ktorý slúži na odstránenie nesprávnych zápisov spravidla po stránke materiálnej (aj keď po formálnej stránke môže byť zápis správny). Takýto zápis je za určitých okolností potrebné z obchodného registra odstrániť, pričom iné konanie neumožňuje zápis odstrániť, najmä ak išlo o zápis konštitutívny, toto konanie môže začať len na návrh. Cieľom konania o zosúladiť údajov v obchodnom registri podľa § 278 písm. b) a § 289 CMP a nasl., je zosúladiť zápisy, ktorých povaha je deklaratórna. V ustanovení § 289 CMP sú obsiahnuté prípady, keď účastník má záujem na začatí takéhoto konania, napr. spoločník obchodnej spoločnosti, avšak nevie dosiahnuť, aby návrh podala samotná obchodná spoločnosť alebo v prípade, keď súd zistí skutočnosti nasvedčujúce naplnenie hypotézy § 289 CMP,

pričom toto konanie môže začať na návrh alebo ex offo. Dovolatelia trvajú na tom, že z ust. § 278 písm. c) CMP ani z § 299 až 303 CMP, resp. primerane aplikovateľných ustanovení § 293 až 296 CMP nevyplýva, že v konaní o zrušenie zápisu podľa § 299 CMP by nemohli byť zrušené zápisy, ktoré registrový súd vykonal inak ako podľa § 278 písm. a) CMP.

26. V predmetnej veci vedenej pod sp. zn. 37Exre/65/2016 podľa dovolateľov nešlo o konanie o zosúladenie údajov podľa § 289 CMP, predmetom konania je zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP, v dôsledku čoho je argumentácia registrového súdu zmätočná a zavádzajúca.

27. Nesprávnosť záveru odvolacieho súdu dovolatelia vzhľadli v tom, že na základe návrhu na zrušenie zápisu údajov, t.j. v konaní podľa § 278 písm. c) CMP nie je možné vymazať údaje zapísané do obchodného registra na základe súdneho rozhodnutia, teda z úradnej povinnosti (ex offo), pričom ale z ust. § 278 písm. c) CMP ani z § 299 až § 303 CMP, resp. § 293 - § 296 CMP nevyplýva, že v konaní o zrušenie zápisu podľa § 299 CMP by nemohli byť zrušené zápisy, ktoré registrový súd vykonal inak, ako podľa § 278 písm. a) CMP. Ak CMP umožňuje zrušiť zápisy na základe ex offo postupu pri nesprávnych údajoch podľa § 278 písm. a) CMP, dovolatelia zastávajú názor, že takáto možnosť nie je vylúčená, ale naopak, by ju súd mal analogicky uplatniť pri materiálne nesprávnych zápisoch, kde je právoplatnosť dosiahnutá len formálne, a to porušením zákona bez prejednávania medzi všetkými zo zákona definovanými účastníkmi konania.

28. V rámci dovolania navrhovateľa podali aj návrh na prerušenie dovolacieho konania, a to do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/35/2022, nakoľko prípadné rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I s tým, aby vo veci opätovne konal a rozhodol, by odpadla súdom tvrdená materiálna podmienka na vykonanie zápisu dodatočnej likvidácie spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. v likvidácii, a bolo by nevyhnutné návrhu dovolateľov na zrušenie zápisu v obchodnom registri vyhovieť.

29. V závere dovolateľa navrhli dovolaciemu súdu, aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 24. marca 2022 č. k. 1Cob/14/2022-488, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I z 17. marca 2021 č. k. 37Exre/65/2016-390, a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I s tým, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podali včas navrhovateľa v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c) CSP) a nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 (ust. § 447 písm. f) CSP).

31. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

32. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn.



1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

33. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu viď napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v § 421 ods. 1 CSP (rovnako aj I. ÚS 438/2017).

34. Dovolatelia vyvodzujú prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 písm. f) CSP, keďže majú za to, že postupom konajúcich súdov došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Dovolanie je ďalej odôvodnené ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

35. V zmysle ust. § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo, ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ust. § 420 písm. a) až f) CSP: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

36. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

37. Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená, alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

38. Podľa ust. § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa ust. § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

39. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho už *res iudicata*, nemožno interpretovať rozširujúco. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym

rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

40. Vo vzťahu k prípustnosti dovolania v rozhodovanom spore dovolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, ako má dovolateľ svoje dovolanie odôvodniť.

41. Podľa ust. § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

42. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

43. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

44. Dovolací súd však nie je vymedzením prípustnosti viazaný a skúma ju sám, nakoľko nemôže byť viazaný tým, o ktorý prípad právnej otázky podľa § 421 ods. 1 CSP oprel dovolateľ prípustnosť dovolania (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 51/2020).

45. Podľa § 428 CSP, dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

46. Predmetom dovolacieho prieskumu je napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Z tohto dôvodu je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu prípustné podľa ust. § 420 CSP, pretože ide o rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým sa konanie v danom procesnom štádiu končí.

47. V posudzovanom prípade dovolateľa prípustnosť svojho dovolania vyvodzujú z ust. § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu videli dovolatelia v tom, že v inom (súvisiacom) konaní nebolo s navrhovateľmi konané ako s účastníkmi konania, a napriek tomu bolo vydané Okresným súdom Bratislava I uznesenie z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B, ktoré nadobudlo formálnu právoplatnosť dňa 5. decembra 2011. Aj samotní dovolatelia poukázali na dovolacie konanie vedené pod sp. zn. 2Obdo/35/2022, v ktorom sa domáhali zrušenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B s tým, aby bola vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie a rozhodnutie.

48. V tejto súvislosti dovolací súd konštatuje, že nie je oprávnený skúmať, či v inom súdnom konaní, aj keď súvisiacom došlo, alebo nie k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým znemožnil účastníkom konania, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené dovolací súd nevidí rozumný dôvod, aby sa uvedenou argumentáciou navrhovateľov, ktorú považuje za irelevantnú, v predmetnom dovolacom

konaní bližšie zaoberal.

49. Vo vzťahu k tvrdeniu dovolateľov, že sa odvolací súd nevysporiadal so skutkovými podmienkami pre vykonanie zápisu ako súčasťou materiálnej podmienky správnosti zapísaných údajov, ktoré namietali dovolatelia vo svojom návrhu (absenciu objavenia nového majetku spoločnosti, zmätočnosť, čo do výšky zistenej hodnoty majetku, absenciu evidencie uvedeného majetku v správe likvidátorky, skutočnosti a dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že majetok (pohľadávka) neexistuje, pričom ako účastníkom konania im bolo odopreté právo svoje námietky relevantne v konaní uvádzať a preukazovať), dovolací súd považoval za účelné poukázať na bod 27. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom tento poukázal na bod 24. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, kde sa mal súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu s uvedenou argumentáciou zaoberať.

50. Súd nižšej inštancie zhodne poukázali na skutočnosť, že údaje, ktorých zrušenia zápisu sa navrhovatelia domáhajú, boli zapísané na základe súdneho rozhodnutia, pričom zrušenie takeého zápisu nemôže byť predmetom konania o zrušenie zápisu údajov, a to aj vzhľadom k tomu, že pri zápise predmetných údajov boli splnené materiálne (teda skutkové a právne) predpoklady pre vykonanie zápisu, keďže zápis údajov vyplýva zo súdnych rozhodnutí.

51. Odvolací súd súčasne pozornosť upriamil na uznesenie Najvyššieho súdu SR, v ktorom bolo vyslovené, že konanie o zrušenie zápisu podľa § 299 CMP nie je opravným prostriedkom proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu, na základe výroku, ktorého bol zápis údajov do obchodného registra zrealizovaný.

52. Na doplnenie odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. júla 2021 č. k. I. ÚS 289/2021-16, ktorým bola ústavná sťažnosť navrhovateľov proti uzneseniu Najvyššieho súdu SR odmietnutá ako zjavne neopodstatnená. Ústavný súd SR v predmetnom uznesení konštatoval, že „najvyšší súd dôvody, pre ktoré zrušil uznesenia okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, primerane, jasne, logicky a zároveň aj pomerne obsérne rozviedol, a to na stranách 13 až 16 (v bodoch 26. až 37.) napadnutého uznesenia" a zároveň ústavný súd prezentoval názor, že „najvyšší súd sa ústavnoprávne relevantným spôsobom vysporiadal s otázkou týkajúcou sa možnosti, resp. nemožnosti zmeniť údaje zapísané v obchodnom registri na základe súdneho rozhodnutia (v danom prípade uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011) prostredníctvom konania o zrušenie zápisu údajov do obchodného registra (uvedené najvyšší súd rozviedol najmä v bodoch 33., 34. a 36. napadnutého uznesenia). V danej veci najvyšší súd jasne zdôraznil, že účelom uvedeného konania je oprava nesprávnych údajov zaregistrovaných v dôsledku podania vecne nesprávneho návrhu na zápis údajov do obchodného registra (napríklad doloženie listín, ktoré nezodpovedajú skutočnému právnomu stavu). Takto je možné zmeniť len úkon registrového súdu, ktorý ale nie je súdnym rozhodnutím, a preto v zmysle uvedeného nie je takýmto postupom možné zrušiť zápis údajov vykonaný na základe súdneho rozhodnutia (akým je uznesenie okresného súdu z 28. októbra 2011). Konanie podľa § 299 CMP neslúži ako opravný prostriedok na preskúmavanie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov. Taktiež pokiaľ ide o námietku sťažovateľov týkajúcu sa trvania dodatočnej likvidácie spoločnosti..., k tejto otázke najvyšší súd taktiež dal jasnú a ústavne konformnú odpoveď, a to v bode 35. napadnutého uznesenia. Z nej vyplýva, že na základe nezákonne vydaných uznesení okresného súdu (napadnutých dovolaním generálneho prokurátora) tak ani nemohlo dôjsť k výmazu údajov z obchodného registra (zapísaných na základe uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011) týkajúcich sa dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti..., resp. že takýmto výmazom údajov vznikol vzhľadom na už uvedené protiprávny stav".

53. Z napadnutého uznesenia odvolacieho súdu podľa dovolacieho súdu vyplýva, že v konaní o zápise údajov podľa § 278 písm. a) CMP skúma registrový súd iba splnenie formálnych predpokladov pre vykonanie zápisu, v dôsledku čoho účelom konania o zrušenie zápisu údajov je predovšetkým oprava nesprávnych údajov, ktoré boli zapísané v dôsledku vecne nesprávneho návrhu na zápis údajov do obchodného registra, a teda aplikáciou postupu v zmysle § 299 a nasl. CMP možno zrušiť zápis vykonaný v konaní o zápise údajov podľa § 287 písm. a) CMP, nakoľko sa v takom prípade jedná o

úkon registrového súdu, ktorý nezakladá prekážku rozhodnutej veci na rozdiel od prípadu, ak podkladom pre zápis údajov do obchodného registra je právoplatné súdne rozhodnutie vydané v inom konaní. Za týchto okolností, kedy podkladom pre zápis údajov do obchodného registra je právoplatné súdne rozhodnutie vydané v inom konaní, odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade boli navrhovateľmi namietané údaje zapísané do obchodného registra ako výsledok konania o zosúladienie údajov v obchodnom registri so skutočným právnym stavom (§ 278 písm. b) CMP).

54. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

55. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

56. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

57. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

58. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvôľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

59. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojím postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zjavné dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t.j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy.

60. K namietanej arbitrárnosti rozhodnutia, dovolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 16. marca 2005 pod sp. zn. R II. ÚS 78/95, z ktorého vyplýva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré preskúmava v odvolacom konaní. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP (od 1. júla 2016 § 220 ods. 2 CSP - pozn. dovolacieho súdu).

61. Nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia (po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení) skutkový stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodnú, za predpokladu, že skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (II. ÚS 78/05).

62. V posudzovanom prípade je potrebné zohľadniť, že odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením a v podrobnostiach naň odkázal. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí pritom jeden celok a určujúca spätosť uznesenia odvolacieho súdu s potvrdzovaným uznesením vytvára ich jednotu. Z odôvodnení rozhodnutí súdov oboch inštancií je v danom prípade dostatočne zrejmé, čoho a z akých dôvodov sa navrhovatelia domáhali, čo navrhovali, z ktorých skutočností súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd, aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu, s ktorým sa stotožnil.

63. Dovolací súd zastáva názor, že odvolací súd sa so skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie vo veci náležite zaoberal, aj keď nie podľa predstáv navrhovateľov. Nakoľko je názor obsiahnutý v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podrobený ústavnoprávnemu prieskumu Ústavným súdom SR v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 289/2021 záväzný pre konajúce súdy, tieto boli povinné ho rešpektovať a aplikovať.

64. Základ rozhodnutí konajúcich súdov tvoril názor v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to, že: „konanie o zrušenie zápisu podľa § 299 C.m.p. nie je opravným prostriedkom, v rámci ktorého sa môžu preskúmavať právoplatné rozhodnutia všeobecného súdu a následne zrušovať zápisy a vymazávať údaje vyplývajúce z výroku právoplatného súdneho rozhodnutia“. V danom prípade údaje, ktorých zrušenia zápisu sa navrhovatelia domáhajú, boli zapísané na základe súdneho rozhodnutia, kedy zrušenie takéhoto zápisu nemôže byť predmetom konania o zrušenie zápisu údajov. Uvedené predstavuje podľa dovolacieho súdu podstatu celého prebiehajúceho konania odhliadnuc od toho, či boli dané skutkové podmienky pre vykonanie zápisu ako súčasť materiálnej podmienky správnosti zapísaných údajov.

65. Dovolací súd vyslovuje dostatočnosť odôvodnenia rozhodnutí súdov oboch inštancií v ich organickej jednote. V súvislosti s namietanou arbitrárnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). K arbitrárnosti a zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS

302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie s ním tvorí jednotu, pričom vo výsledku z odôvodnenia oboch rozhodnutí nižších súdov sú dostatočne zrejmé dôvody záveru o nemožnosti následne zrušovať zápisy a vymazávať údaje vyplývajúce z výroku právoplatného súdneho rozhodnutia.

66. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd napokon pripomína konštatovanie ústavného súdu uvedené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

67. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je arbitrárne, nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, keď v podrobnostiach odkázal na rozsudok súdu prvej inštancie.

68. Týmto považuje dovolací súd námietku navrhovateľov ohľadom nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako nedôvodnú.

69. Vzhľadom na uvedené má dovolací súd za to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a preto ich možno považovať za preskúmateľné a ústavne akceptovateľné. Dovolací súd uzatvára, že procesným postupom odvolacieho súdu ani súdu prvej inštancie nedošlo k znemožneniu, aby navrhovatelia uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že by tým došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) C.s.p.).

70. Z dovolania navrhovateľov je zrejmé, že okrem dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. f) CSP považovali nimi podané dovolanie za prípustné aj podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

71. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

72. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z ust. § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP; neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru dovolací súd odklonil; neoznačí rozhodnutia dovolacieho súdu rozhodované rozdielne; nevymedzí právnu otázku, pri ktorej sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo, ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, prípadne tú-ktorú právnu otázku v rozhodovacej praxi dovolací súd ešte neriešil; dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum hranice, ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku, a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu; ako aj absencie vymedzenia právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých

procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie alebo odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; posudzovať, či dovolací súd rozhodoval rozdielne. V opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum priechiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

73. Predpokladom prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP a vôbec toho, aby sa dovolací súd mohol zaoberať tým, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, je naformulovanie otázky, ktorú dovolací súd posúdi, ako otázku predbežnú a v prípade, že dospeje k záveru o prípustnosti dovolania, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu meritórne preskúma.

74. Dovolací súd ďalej uvádza, že právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, sa rozumie otázka hmotnoprávna, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. Zároveň právnou otázkou (od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu) je potrebné koncipovať jednak spôsobom uvedeným v ustanovení § 432 ods. 2 CSP, no zároveň aj dostatočne všeobecným spôsobom tak, aby vôbec bolo možné konštatovať, že vo vzťahu ku konkrétnej otázke skutočne existuje, alebo neexistuje ustálená/rozdielna rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. apríla 2020 sp. zn. III. ÚS 123/2020, podľa ktorého už zo samotného znenia § 421 CSP je možné vyvodit', že vzhľadom na skutočnosť, že od vymedzenia právnej otázky sa odvíja dovolací prieskum a to v rozsahu, či sa od nej odvolací súd v rámci jej vyriešenia odklonil, riešil ju rozdielne, alebo ju ešte neriešil, je pri jej formulácii nevyhnutný predpoklad jej „zovšeobecnenia“.

75. Dovolací súd sa zaoberal aj tým, či dovolateľmi nastolená otázka spĺňa kritériá právnej otázky, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, nakoľko táto musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej, a teda musela byť rozhodujúca aj pre vydanie dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, a ani akademické otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom, čiže také, ktoré vôbec neboli predmetom posudzovania zo strany odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu, resp. jeho právnymi závermi (k tomu viď napr. 3Obdo/28/2018 a 3Obdo/64/2018).

76. Uvedenému musí vo všeobecnosti zodpovedať aj argumentácia dovolateľa, pokiaľ ide o vymedzenie prípadnej nesprávnosti právneho posúdenia odvolacím súdom, a pokiaľ ide o uvedenie právnej argumentácie, ako mal podľa jeho názoru odvolací súd vec správne posúdiť. Táto povinnosť sa vzťahuje nielen na samotné vymedzenie právnej otázky, ktorá musí byť pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, ale aj na to, aby právna otázka (a dovolateľom predložené právne posúdenie veci) mala oporu v skutkovom stave zistenom súdmi nižšej inštancie, nakoľko - ako už bolo vyššie uvedené - dovolací súd je v zmysle ustanovenia § 442 CSP viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil odvolací súd (rovnako aj 3Obdo/1/2019).

77. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za nesprávne právne posúdenie podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolatelia považujú záver konajúcich súdov spočívajúci v tom, že na základe právoplatného rozhodnutia nie je možné vykonať materiálne nesprávny zápis a tento zápis následne zrušiť podľa § 299 CMP. Dovolatelia trvajú na tom, že návrh na zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP a nasl. možno podať vo vzťahu k nesprávnym údajom zapísaným v obchodnom registri nie len postupom podľa § 278 písm. a) CMP, ale aj zápisom ex offio (napr. podľa § 8a až § 8c zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri). Inými slovami, z ust. § 278 písm. c) CMP ani z § 299 až § 303 CMP, resp. primerane

aplikovateľných ustanovení § 293 až § 296 CMP nevyplýva, že v konaní o zrušení zápisu podľa § 299 CMP by nemohli byť zrušené zápisy, ktoré registrový súd vykonal inak ako podľa § 278 písm. a) CMP, teda na základe súdneho rozhodnutia (z úradnej povinnosti (ex offa)).

78. K uvedenému dovolací súd rovnako ako súde nižšej inštancie poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorom bola polemika dovolateľov ohľadom prípustnosti podania návrhu na zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP a nasl. vo vzťahu k údajom zapísaným v obchodnom registri na základe právoplatného súdneho rozhodnutia dovolacím súdom vyriešená tým, že dovolací súd jasne vyslovil právny názor záväzný pre súde nižšej inštancie, že: „...účelom konania o zrušení zápisu údajov do obchodného registra je opraviť nesprávne údaje, ktoré boli zaregistrované v obchodnom registri v dôsledku toho, že zapísaná osoba podala vecne nesprávny návrh na zápis údajov do obchodného registra. V konaní o zápise údajov do obchodného registra podľa § 278 písm. a) C.m.p. a § 282 a nasl. C.m.p., registrový súd skúma len splnenie formálnych podmienok na vykonanie zápisu údajov do obchodného registra. Uvedené znamená, že ak zapísaná osoba podá návrh na zápis údajov do obchodného registra, v ktorom sú uvedené nepravdivé údaje, a ku ktorému sú doložené listiny, ktoré nezodpovedajú skutočnému právnemu stavu, môže dôjsť k situácii, kedy bude v konaní o zápise údajov vykonaný zápis údajov do obchodného registra, aj keď nie sú na vykonanie takéhoto zápisu splnené skutkové a právne predpoklady”.

79. V bode 34. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je uvedené, že: „Cieľom konania o zrušení zápisu údajov do obchodného registra je v zmysle vyššie uvedeného dosiahnuť návrat do pôvodného stavu, ktorý existoval pred vykonaním skutkovo a právne nesprávneho zápisu údajov do obchodného registra v konaní o zápise údajov. V konaní o zrušení zápisu údajov do obchodného registra je preto možné zrušiť len zápis údajov vykonaný v konaní o zápise údajov. Takýto zápis je úkonom registrového súdu, ktorý nie je súdnym rozhodnutím a preto ani nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Predmetom konania o zrušení zápisu údajov do obchodného registra, v zmysle uvedeného a logického výkladu nemôže byť zápis údajov do obchodného registra, ktorý bol vykonaný na základe súdneho rozhodnutia”.

80. Z bodu 36. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že: „konanie o zrušení zápisu podľa § 299 C.m.p. nie je opravným prostriedkom, v rámci ktorého sa môžu preskúmať právoplatné rozhodnutia všeobecného súdu a následne zrušovať zápisy a vymazávať údaje vyplývajúce z výroku právoplatného súdneho rozhodnutia”.

81. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že argumentácia dovolateľov, v zmysle ktorej CMP nevylučuje, aby návrh na zrušenie zápisu údajov podľa § 299 CMP a nasl. bolo možné podať vo vzťahu k nesprávnym údajom zapísaným v obchodnom registri nie len postupom podľa § 278 písm. a) CMP, ale aj zápisom ex offa, teda na základe právoplatného súdneho rozhodnutia, predstavuje len ich nesúhlas so závermi obsiahnutými v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Takúto argumentáciu navrhovateľov dovolací súd nepovažuje za naplňujúcu predpoklady prípustnosti dovolacieho dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, pretože právna otázka už bola dovolacím súdom jasne zodpovedaná v uznesení najvyššieho súdu, o ktorého existencii mali dovolatelia preukázateľne vedomosť v čase podania dovolania.

82. S názorom vyjadreným v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dovolací súd vyslovuje svoj súhlas a rovnako, ako súde nižšej inštancie dáva do pozornosti, že správnosť právneho názoru v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potvrdil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 13. júla 2021 sp. zn. I. ÚS 289/2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10. augusta 2021, keď ústavnú sťažnosť navrhovateľov odmietol (ďalej len „uznesenie Ústavného súdu SR”).

83. Na doplnenie dovolací súd považuje za účelné poukázať na bod 14. uznesenia Ústavného súdu SR, v ktorom tento uviedol, že: „...najvyšší súd ústavnoprávne relevantným spôsobom vysporiadal s otázkou týkajúcou sa možnosti, resp. nemožnosti zmeniť údaje zapísané v obchodnom registri na základe súdneho rozhodnutia (v danom prípade uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011, pozn.)



prostredníctvom konania o zrušenie zápisu údajov do obchodného registra (uvedené najvyšší súd rozviedol najmä v bodoch 33., 34. a 36. napadnutého uznesenia, pozn.). V danej veci najvyšší súd jasne zdôraznil, že účelom uvedeného konania je oprava nesprávnych údajov zaregistrovaných v dôsledku podania vecne nesprávneho návrhu na zápis údajov do obchodného registra (napríklad doloženie listín, ktoré nezodpovedajú skutočnému právnomu stavu, pozn.). Takto je možné zmeniť len úkon registrového súdu, ktorý ale nie je súdnym rozhodnutím, a preto v zmysle uvedeného nie je takýmto postupom možné zrušiť zápis údajov vykonaný na základe súdneho rozhodnutia (akým je uznesenie okresného súdu z 28. októbra 2011, pozn.). Konanie podľa § 299 CMP neslúži ako opravný prostriedok na preskúmavanie právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov. Taktiež, pokiaľ ide o námietku sťažovateľov týkajúcu sa trvania dodatočnej likvidácie spoločnosti, aj v čase podania dovolania generálneho prokurátora, k tejto otázke najvyšší súd taktiež dal jasnú a ústavne konformnú odpoveď, a to v bode 35. napadnutého uznesenia. Z nej vyplýva, že na základe nezákonne vydaných uznesení okresného súdu (napadnutých dovolaním generálneho prokurátora, pozn.) tak ani nemohlo dôjsť k výmazu údajov z obchodného registra (zapísaných na základe uznesenia okresného súdu z 28. októbra 2011, pozn.) týkajúcich sa dodatočnej likvidácie majetku spoločnosti, resp. že takýmto výmazom údajov vznikol vzhľadom na už uvedené protiprávny stav".

84. Dovolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP v danom prípade nie je daný a do úvahy podľa dovolacieho súdu neprichádza vo vzťahu k argumentácii navrhovateľov ani dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, pretože tento spočíva v odklone odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorého sa odvolací súd ani súd prvej inštancie svojimi rozhodnutiami bez akýchkoľvek pochybností nedopustili.

85. Dovolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené uzatvára, že dovolanie navrhovateľov podľa ust. § 420 písm. f) CSP, ani podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nie je procesne prípustné, z ktorého dôvodu ich dovolanie proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c), f) CSP, ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

86. Z dovolania podaného navrhovateľmi dovolací súd zistil, že jeho súčasťou je aj návrh na prerušenie dovolacieho konania do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/35/2022, v ktorom sa navrhovatelia domáhali, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I z 28. októbra 2011 sp. zn. 33Exre/126/2011, Sa 1161/B a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I s tým, aby vo veci opätovne konal a rozhodol. Podaný návrh na prerušenie dovolacieho konania navrhovatelia odôvodnili tým, že v dovolacom konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/35/2022 by mala byť vyriešená otázka splnenia materiálnej podmienky na vykonanie zápisu dodatočnej likvidácie spoločnosti BELAR-GROUP, a.s. v likvidácii.

87. Z rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu, ako aj z registra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dovolací súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 26. apríla 2023 vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 2Obdo/35/2022, rozhodol tak, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. apríla 2021 č. k. 2Cob/201/2020-120, zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

88. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd v súlade s ust. 164 CSP posúdil návrh navrhovateľov na prerušenie dovolacieho konania ako neopodstatnený v plnom rozsahu, z ktorého dôvodu ho zamietol.

89. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa ust. § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

90. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.